

Nr 333.

Av herr **Lindmark**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 141, med förslag till kungörelse angående förbud mot offentliga nöjestillställningar m. m. på vissa kyrkliga högtidsdagar.

Kungl. Maj:ts proposition nr 141 upptar förslag till kungörelse angående förbud mot offentliga nöjestillställningar m. m. på vissa kyrkliga högtidsdagar.

Gällande bestämmelser på detta område (K. K. den 4 okt. 1895) innebära förbud mot skådespels och en del andra offentliga tillställningars anordnande på juldagen, långfredagen, påskdagen och pingstdagen.

1942 års sakkunniga som tillkallats för att inom ecklesiastikdepartementet biträda med översyn av 1895 års kungörelse, vars förslag lagts till grund för Kungl. Maj:ts förslag, hade föreslagit dels att juldagen, långfredagen och påskdagen i första hand borde skyddas, dels att nöjesförbud borde utsträckas att omfatta även första böndagen, d. v. s. botdagen.

Ett antal av de infordrade remissvaren avstyrka nöjesförbudet på pingstdagen. I det stora flertalet yttranden godtages dock de sakkunnigas förslag att pingstdagen principiellt skall vara fredad. Däremot äro, i frågan huruvida helgfridsskyddet bör utsträckas till att omfatta även första böndagen, meningarna starkt delade. Enligt propositionen gå ungefär halva antalet av de avgivna utlåtandena på denna punkt i avstyrkande riktning eller ställa sig tveksamma. Såsom huvudskäl för första böndagens uteslutande har i allmänhet åberopats, att ett nöjesförbud på denna dag skulle sakna stöd i det allmänna folkmedvetandet.

Sex domkapitel ha påyrkat eller ifrågasatt, att nöjesförbud borde gälla även övriga böndagar eller åtminstone fjärde böndagen.

Enligt föreliggande förslag rörande vilka helgdagar som böra skyddas för offentliga nöjestillställningar upptagas blott de tre stora helgdagarna juldagen, långfredagen och påskdagen. I fråga om pingstdagen finner departementschefen övervägande skäl tala för att nöjesförbudet på pingstdagen upphäves.

Enligt min mening bör även i fortsättningen nöjesförbudet omfatta samtliga de stora helgdagarna juldagen, långfredagen, påskdagen och pingstdagen. I mycket stora delar av vårt land uppfattas fortfarande pingstdagen såsom likvärdig med de andra stora helgdagarna. Ett borttagande av nöjes-

förbudet eller en begränsning och uppmjukning av detsamma rörande pingstdagen skulle bland dessa folkgrupper uppfattas som ett underskattande av en av den kristna församlingens största och mäktigaste upplevelse.

Även böndagarna böra enligt min mening erhålla helgfridsskydd i likhet med vad som föreslås för de stora helgdagarna. På denna punkt kan jag helt instämma i vad domkapitlet i Luleå framhållit, nämligen att »*Härigenom skulle också undanröjas det missförhållande, som nu består mellan å ena sidan helgfridsbestämmelserna och å andra sidan Kungl. Maj:ts maning i böndagsplakatet att på dessa dagar sätta alla världsliga sysslor åsido.*»

Vad förslaget i övrigt rörande helgfridens utsträckning i tiden, vilka slag av tillställningar som böra förbjudas såväl som straff- och förverkligandebestämmelser m. m. synas vara väl avvägda och böra kunna godtagas.

Med återopande av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen för sin del vid behandling av proposition nr 141 måtte besluta att helgfridsskydd för de stora helgdagarna må omfatta även pingstdagen och de fyra böndagarna.

Stockholm den 23 mars 1943.

Ewald Lindmark.
